

Sa Mạc Hồn Con

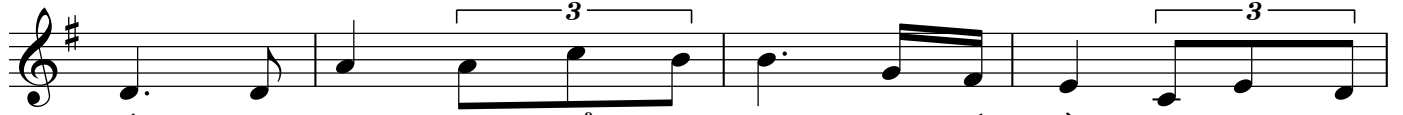
Ngọc Khánh

1. Hồn con một bãi sa mạc, hoang vu khi đêm lạnh

2. Chiều nay trời xế thu tàn, con trông, con mong trời

3. Tình con một thoáng mây trời, con trông, con mong Người

xuống. Chờ mong trời đổ sương mai, cho thấm mềm sỏi đá phôi

sáng. Vì con mong thoát âm u trong sa mạc sỏi đá hoang

đến. Cầu mong Người xuống muôn ân, như mưa ngàn đổ thấm dương

pha. Đời con một phiến băng dài đơn côi, nhìn mùa lá

vu. Đời con một phiến băng dài đơn côi, nhìn mùa lá

gian. Đời con nay sẽ không còn đơn côi, nhìn ngày thang

bay, chờ mưa để lá luôn xanh, cúi xin trời đổ mưa hồng ân._____

bay, chờ mưa để lá luôn xanh, cúi xin trời đổ mưa hồng ân._____

qua, dù cho đời lắm phong ba, đã có Người đỡ nâng ủi an._____

ĐK. Mây xanh ơi hãy mưa ngàn đi, sương sa ơi hãy lan tràn

khắp, vì nhiều lần ngược lần trời cao lệ sâu tràn nhòe đẫm khoe

mi. Con gơ tay khóc thân tội nhân, bao năm qua đã quên tình

Cha. Xin tha cho lỗi con bội ân. Xin đưa tay âu yếm đời con._____